

Na een zwangerschap van 8 jaar was het dan eindelijk zo ver....de bevalling begon !! Het werd een prachtig meisje. Haar officiële naam is Marshall 3 inch scale "S" type Tractor maar wij noemen haar "Anne", haar huidskleur is bordeaux rood met een belijning van geel en zwart. Zij weegt ongeveer 200 kilo, is 125 cm. lang en 55 cm. breed. Gedurende de bevalling was zij zeer dominant aanwezig op een werktafel in de woonkamer, maar toen al stal zij de show. Het was volstrekt onmogelijk om langs haar te lopen en haar te negeren. Iedere keer dacht je dan "wat wordt ze mooi"!

In bijna ieder vertrek van ons huis lagen in de weken voorafgaand aan de bevalling wel onderdelen van haar.

Op zolder waar een spuitcabine stond opgesteld, in de hobbykamer kleine onderdeeljes die met de hand geschilderd moesten worden, in de werkplaats onderdelen waar nog aan gesleuteld moest worden, in de logeerkamer delen die al klaar waren maar nog even rustig moesten uitharden en de dame zelf dus in de woonkamer. Gelukkig zijn de slaap-en badkamer ontzien.!

Langzaam maar zeker kwamen al deze onderdelen nu definitief op hun plaats en het wachten was toen op het moment dat ze in de tuin mocht proefdraaien. Zij kon daar voor het eerst een echte kolenmaaltijd nuttigen, zij had steeds alleen van lucht moeten leven.

8 Jaar eerder was dit avontuur begonnen. We woonden toen nog in Amsterdam op 3 hoog. Het plan was om thuis onderdelen te maken en haar bij "Het Y" in elkaar te zetten. Daar zou ze dan ook moeten blijven logeren, dat kon niet anders. Die eerste jaren heeft Jan dan ook voornamelijk kleine onderdelen gemaakt. 5 jaar later zijn we verhuisd naar een eengezinswoning waardoor we de mogelijkheid hadden om haar thuis af te bouwen. Helaas was Jan's werkplaats te klein voor het assembleren, je moet er aan alle kanten omheen kunnen lopen.

Zowel Jan als ik vinden wel dat een bouwtijd van 8 jaar veel te lang is. Dat komt mede doordat er in die jaren perioden geweest zijn dat de bouw volledig stil lag. Ik denk dan aan de verbouwing van ons nieuwe huis, (al met al een half jaar) de bouw van het clubhuis en de spoorbaan in Spaarnwoude, er was ook een periode waarin Jan op zijn werk alle zeilen moest bijzetten (ruim een jaar) waardoor hij 's-avonds als een dood vogeltje op de bank hing. Ook ik ging moeilijk doen omdat er nog een voor-en achtertuin aangelegd moest worden. (De heren modelbouwers kennen dit spanningsveld tussen hun partners en hun hobby maar al te goed...!!) en ga zo maar door.

Juist omdat we die 8 jaar veel te lang vonden waren we zó blij dat het einde in zicht kwam.

Onze Anne heeft er inmiddels (naar onze volle tevredenheid) al heel wat kilometers opzitten, zowel in Spaarnwoude als op verschillende evenementen.